Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
JEANA RICHARDA DE LA TOURA
predstavljeni 15. julija 2021 [1]

Zadeva C-431/20 P

Carlo Tognoli,
Emma Allione,
Luigi Alberto Colajanni,
Claudio Martelli,
Luciana Sbarbati,
Carla Dimatore kot dedinja Maria Riga,
Roberto Speciale,
Loris Torbesi kot dedič Eugenia Melandrija,
Luciano Pettinari,
Pietro Di Prima,
Carla Barbarella,
Carlo Alberto Graziani,
Giorgio Rossetti,
Giacomo Porrazzini,
Guido Podestà,
Roberto Barzanti,
Rita Medici,
Aldo Arroni,
Franco Malerba,
Roberto Mezzaroma
proti

Evropskemu parlamentu

„Pritožba – Enoten status evropskega poslanca – Evropski poslanci, izvoljeni v italijanskih volilnih enotah – Sprememba pokojninskih pravic, ki jo je določil Evropski parlament – Izpodbojni akt – Pojem – Zavezujoči pravni učinki – Vloga o prilagoditvi tožbe – Dopustnost“

[1] Jezik izvirnika: francoščina.

I. Uvod

1. Carlo Tognoli in drugi pritožniki s pritožbo predlagajo razglasitev ničnosti sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 3. julija 2020, Tognoli in drugi/Parlament,[2] s katerim je to kot očitno nedopustne zavrglo njihove tožbe za razglasitev ničnosti sporočil z dne 11. aprila 2019, ki jih je sprejel vodja oddelka za plače in socialne pravice poslancev Generalnega direktorata (GD) Evropskega parlamenta za finance ter ki se nanašajo na prilagoditev zneska pokojnin, ki jih prejemajo pritožniki,[3] zaradi začetka veljavnosti Sklepa št. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija) 1. januarja 2019[4].

2. Ta sporočila, naslovljena na več nekdanjih poslancev Evropskega parlamenta oziroma njihove pravne naslednike, so bila predmet številnih tožb, ki jih je Splošno sodišče razglasilo za očitno nedopustne. Sodišče obravnava pritožbe zoper te odločbe, ki so bile izdane istega dne s podobnim besedilom.[5]

3. Sodišče se mora torej opredeliti glede pogojev, pod katerimi je mogoče vložiti pritožbo zoper sklepe Parlamenta o reviziji pokojnin poslancev Evropskega parlamenta, sprejete v okviru upravnega postopka, ki ni urejen s posebnimi predpisi.

4. Bistvo razprave, ki izhaja iz te pritožbe in pritožbe v zadevi C-408/20 P, ki ju Sodišče obravnava skupaj, se bo nanašalo na pojem „izpodbojni akt“ v smislu člena 263 PDEU.[6]

II. Pravni okvir

5. Člen 86 Poslovnika Splošnega sodišča[7] določa:

„1. Kadar se akt, katerega razglasitev ničnosti se predlaga, nadomesti ali spremeni z drugim aktom, ki ima enak predmet, lahko tožeča stranka pred koncem ustnega dela postopka ali pred odločitvijo Splošnega sodišča, da bo odločilo brez ustnega dela postopka, tožbo prilagodi, da bi upoštevala ta novi dejavnik.

[…]

6. Brez poseganja v poznejšo odločbo Splošnega sodišča glede dopustnosti vloge o prilagoditvi tožbe predsednik toženi stranki določi rok, v katerem lahko na to vlogo odgovori.

[2] T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, od T-458/19 do T-462/19, T-464/19, T-469/19 in T-477/19, neobjavljen, v nadaljevanju: izpodbijani sklep, EU:T:2020:302.

[3] Glej točko 11 teh sklepnih predlogov.

[4] V nadaljevanju: Sklep št. 14/2018.

[5] Poleg te pritožbe se hkrati obravnava pritožba drugega nekdanjega poslanca Evropskega parlamenta (zadeva Poggiolini/Parlament, C-408/20 P) zoper sklep z dne 3. julija 2020, Falqui in Poggiolini/Parlament (T-347/19 in T-348/19, neobjavljen, EU:T:2020:303). Drugi pritožbi sta vloženi v zadevah Coppo Gavazzi in drugi/Parlament (C-725/20 P) ter Santini in drugi/Parlament (C-198/21 P) v zvezi z enakimi sporočili z dne 11. aprila 2019 ali 8. maja 2019. Vloženi sta bili zoper sodbi z dne 15. oktobra 2020, Coppo Gavazzi in drugi/Parlament (od T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, od T-409/19 do T-414/19, od T-416/19 do T-418/19, od T-420/19 do T-422/19, od T-425/19 do T-427/19, od T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, od T-438/19 do T-442/19, od T-444/19 do T-446/19, T-448/19, od T-450/19 do T-454/19, T-463/19 in T-465/19, EU:T:2020:494), ter z dne 10. februarja 2021, Santini in drugi/Parlament (T-345/19, T-346/19, od T-364/19 do T-366/19, od T-372/19 do T-375/19 in T-385/19, neobjavljena, EU:T:2021:78). Trenutno poteka pisna faza teh postopkov.

[6] Ta pojem je predmet prvega pritožbenega razloga v tej zadevi in drugega pritožbenega razloga v zadevi C-408/20 P. Moja analiza v teh dveh zadevah bo enaka.

[7] Na voljo na spletnem naslovu: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-11/version_consolidee_rp_propre.pdf.

7. Predsednik po potrebi intervenientom določi rok, da dopolnijo intervencijske vloge glede na vlogo o prilagoditvi tožbe in odgovor nanjo. Ti vlogi se sočasno vročita intervenientom.“

III. Dejansko stanje

6. Dejansko stanje spora je bilo navedeno v točkah od 1 do 9 izpodbijanega sklepa in ga je mogoče povzeti, kot sledi.

7. Pritožniki imajo kot nekdanji poslanci Parlamenta, izvoljeni v Italiji, oziroma preživeli zakonci teh poslancev pravico do starostne pokojnine, dodeljene na podlagi Pravilnika o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem Evropskega parlamenta, oziroma do družinske pokojnine.

8. Urad predsedstva poslanske zbornice je 12. julija 2018 s sklepom št. 14/2018 sklenil, da bo v skladu s sistemom prispevkov vnovič izračunal znesek pokojnin nekdanjih poslancev te zbornice za leta mandata, dopolnjena do 31. decembra 2011.[8] Na podlagi tega se je znesek pokojnin, ki se izplačujejo tem poslancem ali njihovim preživelim zakoncem, s 1. januarjem 2019 zmanjšal.

9. Parlament je pritožnike z dodatno pripombo v njihovem pokojninskem odrezku za januar 2019 obvestil, da se znesek njihovih pokojnin lahko spremeni v skladu s sklepom št. 14/2018 in da bi taka revizija lahko privedla do izterjave nepravilno izplačanih zneskov.

10. Pritožniki so bili s sporočilom vodje oddelka za plače in socialne pravice poslancev Generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, ki je bilo priloženo njihovim pokojninskim odrezkom za februar 2019 in ni bilo datirano, opozorjeni:

– da je pravna služba Parlamenta potrdila samodejno veljavnost sklepa št. 14/2018 v njihovem primeru;

– da jih bo Parlament takoj, ko bo od Camera dei deputati (poslanska zbornica, Italija) prejel potrebne informacije, obvestil o novi določitvi pokojninskih pravic in izterjal vse morebitne razlike v naslednjih dvanajstih mesecih ter

– da naj bi se njihove pokojninske pravice dokončno določile s formalnim aktom, zoper katerega bo mogoče vložiti pritožbo na podlagi člena 72 sklepa Urada Evropskega parlamenta z 19. maja in 9. julija 2008 o izvedbenih ukrepih v zvezi s Statutom poslancev Evropskega parlamenta,[9] ali ničnostno tožbo na podlagi člena 263 PDEU.

11. Navedeni vodja oddelka je s sporočili z dne 11. aprila 2019[10] pritožnike obvestil, kot je bilo navedeno v njegovem sporočilu iz februarja 2019:

– da naj bi se znesek njihovih pokojnin – z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2019 – od aprila 2019 dalje prilagodil glede na znižanje podobnih pokojnin, ki se v Italiji izplačujejo nekdanjim nacionalnim poslancem v skladu s Sklepom št. 14/2018, in sicer na podlagi načrtov za določitev novih pokojninskih pravic, navedenih v prilogi k tem sporočilom, ter

[8] V točki 3 izpodbijanega sklepa je navedeno, da preizkus zakonitosti Sklepa št. 14/2018 še poteka pred Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (pristojni svet poslanske zbornice, Italija).

[9] UL 2009, C 159, str. 1.

[10] V nadaljevanju: sporna sporočila.

– da imajo za predložitev pripomb na razpolago 30-dnevni rok od datuma prejema navedenih sporočil in da se, če pripomb ne predložijo, učinki teh sporočil štejejo za dokončne, kar pomeni zlasti vračilo neupravičeno prejetih zneskov za mesece od januarja do marca 2019.

12. Pritožniki so v elektronskih sporočilih, poslanih med 13. majem in 4. junijem 2019, pripombe predložili pristojni službi Parlamenta.

13. Parlament je z elektronskimi sporočili, poslanimi med 22. majem in 24. junijem 2019, potrdil prejem teh pripomb in pritožnike obvestil, da bodo odgovor prejeli po preučitvi njihovih trditev.

14. Vodja oddelka za plače in socialne pravice poslancev Generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance je v dopisih z dne 20. junija in 23. julija 2019, torej po tem, ko so pritožniki vložili tožbe,[11] navedel, da pripombe, ki so jih predložili, ne vsebujejo elementov, ki bi upravičili revizijo stališča Parlamenta, kot je navedeno v spornih sporočilih, in da so zato pokojninske pravice ter načrt za izterjavo nepravilno plačanih zneskov, izračunanih in sporočenih v prilogah k tem sporočilom, z datumom obvestila o teh odločbah postali dokončni.

15. Vendar Parlament na datum izpodbijanega sklepa zaradi posebnosti položaja Eugenia Melandrija (zadeva T-437/19) o njem ni dokončno odločil.

IV. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

16. Pritožniki so med 28. junijem in 8. julijem 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbe za razglasitev ničnosti spornih sporočil.

17. Parlament je 16., 19. in 24. septembra 2019 z ločenimi akti vložil ugovor nedopustnosti teh tožb.

18. Pritožniki, razen E. Allione (zadeva T-396/19) in E. Melandrija (zadeva T-437/19), so med 19. septembrom in 4. oktobrom 2019 vložili vloge o prilagoditvi svojih tožb. Parlament je med 15. in 28. oktobrom 2019 predložil stališča glede teh vlog.

19. Pritožniki, razen E. Melandrija (zadeva T-437/19),[12] so med 3. in 12. novembrom 2019 predložili stališča o ugovorih nedopustnosti, ki jih je Parlament vložil zoper tožbe.

20. Splošno sodišče je s sklepi z dne 10. decembra 2019 sklenilo, da ugovore nedopustnosti združi z vsebinsko presojo. Parlament je 27. in 28. januarja 2020 vložil svoje odgovore na tožbe.

21. Splošno sodišče je 3. februarja 2020 odločilo, da druga izmenjava vlog ni potrebna.

22. Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom, ki ga je sprejelo v skladu s členom 126 Poslovnika, navedene tožbe zavrglo kot očitno nedopustne.

[11] Glej točko 16 teh sklepnih predlogov. Samo v zadevi E. Allione (zadeva T-396/19) je bil odgovor Parlamenta z dne 20. junija 2019 poslan pred tožbo, ki je bila vložena 28. junija 2019. Glej v zvezi s tem točki 10 in 12 izpodbijanega sklepa.

[12] E. Melandri je 27. oktobra 2019 umrl. Splošno sodišče je bilo 30. januarja 2020 obveščeno, da namerava postopek nadaljevati L. Torbesi.

23. Na prvem mestu, glede zahteve za razglasitev ničnosti spornih sporočil je Splošno sodišče najprej odločilo, da je Parlament ugovore nedopustnosti vložil v predpisanih rokih, ker je treba te izračunati ob upoštevanju roka, ki se zaradi oddaljenosti podaljša za deset dni. [13]

24. Splošno sodišče je nato presodilo, da sporna sporočila ne posegajo v položaj. [14] Potem ko je ugotovilo, da samo to, da se novi način izračuna pokojnin uporablja že od aprila 2019, ne zadostuje za ugotovitev, da je Parlament sprejel dokončno stališče o višini pokojnin, [15] je na podlagi besedila spornih sporočil in možnosti pritožnikov, da predložijo pripombe, o čemer so bili obveščeni in kar so tudi storili, [16] sklepalo, da odgovori Parlamenta pritožnikom pomenijo končne odločbe te institucije in jih zato ni mogoče preučiti kot izključno potrditvene akte spornih sporočil. [17]

25. Nazadnje, Splošno sodišče je menilo, da to, da v spornih sporočilih ni navedeno, v katerem roku bo Parlament odgovoril na pripombe pritožnikov, ni upoštevno, prav tako ne očitki glede pomanjkljive obrazložitve in kršitve načela sorazmernosti. [18]

26. Na drugem mestu, Splošno sodišče je presodilo, da so vloge o prilagoditvi tožbe, ki so jih vložili pritožniki, očitno nedopustne, ker njihove prvotne tožbe ob predložitvi niso bile dopustne, [19] in da je vsekakor treba predloge, podane v teh vlogah, ki so se nanašali na druge „predhodne, pripravljalne, poznejše ali povezane“ akte, zavreči kot nedopustne, ker predmet spora v njih ni dovolj natančno opisan. [20]

27. Na tretjem mestu, Splošno sodišče je kot očitno nedopustne zavrglo predloge pritožnikov, naj Parlamentu naloži plačilo neupravičeno zadržanih zneskov, ker v skladu z ustaljeno sodno prakso na institucije Unije ne more nasloviti odredbe. [21]

V. Predlogi strank

28. Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

– izpodbijani sklep razveljavi;

– zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in

– plačilo stroškov pritožbenega postopka naloži Parlamentu.

29. Parlament Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

[13] Glej točke od 45 do 48 izpodbijanega sklepa.
[14] Glej točko 57 izpodbijanega sklepa.
[15] Glej točko 51, zadnji stavek, izpodbijanega sklepa.
[16] Glej točki 52 in 53 izpodbijanega sklepa.
[17] Glej točki 56 in 60 izpodbijanega sklepa.
[18] Glej točki 61 in 62 izpodbijanega sklepa.
[19] Glej točki 66 in 67 izpodbijanega sklepa.
[20] Glej točko 69 izpodbijanega sklepa.
[21] Glej točki 73 in 74 izpodbijanega sklepa.

– plačilo stroškov pritožbenega postopka naloži pritožnikom.

VI. Pritožba

30. Pritožniki navajajo glavni pritožbeni razlog v zvezi z izpodbojnostjo spornih sporočil. Podredno navajajo še dva pritožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na napačno razlago člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča, drugi pa na kršitev načela kontradiktornosti in napačno razlago člena 126 navedenega poslovnika.

A. Prvi pritožbeni razlog: izpodbojnost spornih sporočil

31. Pritožniki s tem pritožbenim razlogom grajajo odločitev Splošnega sodišča, ki je štelo, da sporna sporočila niso akti, ki posegajo v položaj, zoper katere je mogoče vložiti ničnostno tožbo v smislu člena 263 PDEU. [22]

1. Trditve strank

32. Pritožniki zatrjujejo:

– primarno, da izpodbojnost akta v skladu s sodno prakso Sodišča *a fortiori* izhaja iz njegovih pravnih učinkov, in ne iz njegove dokončnosti, če ni opredeljena pravna podlaga, ki bi razlikovala med začasnim in dokončnim aktom. V obravnavanem primeru so sporna sporočila imela učinke na znesek pokojnin, izplačanih od aprila 2019; in podredno,

– da ni bilo jasno, da bi spornim sporočilom lahko sledile odločbe, ki ne bi bile izključno potrditvene, da iz vsebine odgovorov Parlamenta na pripombe izhaja, da so bile izključno potrditvene, in da Parlament ravna protislovno, ko trdi, da je moral uporabiti Sklep št. 14/2018;

– da se narava spornih sporočil ne more spremeniti glede na to, ali so pripombe predložene ali ne, hkrati pa za odločitev Parlamenta, da samodejno prenese Sklep št. 14/2018, ni potreben noben drug element, in da ker ni bilo nobenih informacij o roku za odgovor Parlamenta, z vložitvijo pritožb niso mogli čakati, ter

– da je E. Allione (zadeva T-396/19) vložila tožbo zoper sporno sporočilo, ki se je nanašalo nanjo, na datum, ko je Parlament že odgovoril na njene pisne pripombe, oziroma na dan, ko je ta akt postal dokončen.

33. Parlament trdi, da je bilo znižanje zneska pokojnine mogoče spremeniti ob upoštevanju pripomb pritožnikov in da je bilo njegovo dokončno stališče sprejeto po spornih sporočilih, kot izhaja iz besedila teh sporočil in uporabe možnosti zadevnih oseb, da podajo pisne pripombe. Neobstoj pravne podlage, ki bi omogočala, da se navedena sporočila obravnavajo kot pripravljalna, ne vpliva na njihovo opredelitev, saj je namen prakse Parlamenta zagotoviti pravico zadevnih oseb do zaslišanja pred sprejetjem končne odločbe o zmanjšanju njihovih pravic. Glede takojšnjih učinkov navedenih sporočil je Parlament opozoril na njihovo začasnost.

[22] Glej točki 24 in 25 teh sklepnih predlogov.

2. Presoja

34. S tem prvim pritožbenim razlogom pritožniki v bistvu grajajo presojo Splošnega sodišča v zvezi z merilom pravnega učinka, ki omogoča uporabo pravnega sredstva iz člena 263 PDEU, glede na sodno prakso Sodišča.

35. Zato je treba opozoriti, da so „izpodbojni akti“ v smislu tega člena vse določbe, ki jih sprejmejo institucije, ne glede na obliko, in katerih namen je ustvariti zavezujoče pravne učinke, ki lahko posežejo v interese tožeče stranke, ki je fizična ali pravna oseba, tako da bistveno spremenijo njen pravni položaj.[23]

36. Nasprotno pa so iz sodnega nadzora, določenega v členu 263 PDEU, izvzeti vsi akti, ki ne povzročajo zavezujočih pravnih učinkov, kot so pripravljalni akti, povsem izvršilni akti, zgolj priporočila in mnenja ter načeloma notranja navodila.[24]

37. Za ugotovitev, ali ima izpodbijani akt take učinke, se je treba osredotočiti na njegovo vsebino in namen njegovega avtorja[25] ter navedene učinke presojati glede na objektivna merila, kot je vsebina tega akta, po potrebi ob upoštevanju okoliščin, v katerih je bil sprejet, in pristojnosti institucije, ki ga je sprejela.[26]

38. Tako vmesni ukrepi, katerih cilj je priprava končne odločbe, načeloma ne pomenijo aktov, ki so lahko predmet ničnostne tožbe. To velja, če izražajo začasno stališče institucije.[27]

39. Zoper vmesne akte tudi ni mogoče vložiti tožbe, če bi se bilo na njihovo nezakonitost mogoče sklicevati v utemeljitev tožbe zoper končno odločbo, za katero ti akti predstavljajo pripravljalno fazo. V tem primeru bi tožba zoper odločbo, s katero se postopek konča, zagotavljala zadostno sodno varstvo.[28]

40. Poleg tega je zoper izpodbijano odločbo mogoče vložiti ničnostno tožbo, samo če je sprememba nekaterih delov obrazložitve odločbe spremenila vsebino tega, kar je bilo odločeno v izreku, tudi če se izrek prejšnje odločbe ni spremenil, pri tem pa vplivala na interese tožečih strank v smislu sodne prakse v zvezi s členom 263 PDEU. Drugače gre za potrditveni akt, ki ga v smislu tega člena ni mogoče izpodbijati.

41. V obravnavani zadevi je Splošno sodišče ob uporabi sodne prakse, ki ustreza sodni praksi iz točk 35 in 38 teh sklepnih predlogov,[29] navedlo elemente, ki izhajajo iz vsebine spornih sporočil, in sicer uporabljeni izraz „načrt“, ter pojasnilo, da bosta revizija pokojninskih pravic in izterjava

[23] Glej sodbi z dne 25. februarja 2021, VodafoneZiggo Group/Komisija (C-689/19 P, EU:C:2021:142, točka 48 in navedena sodna praksa), in z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija (C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 46 in navedena sodna praksa).

[24] Glej sodbo z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija (C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 47 in navedena sodna praksa).

[25] V zvezi z neizpolnitvijo določenih formalnih zahtev glej sodbo z dne 17. julija 2008, Athinaïki Techniki/Komisija (C-521/06 P, EU:C:2008:422, točke od 42 do 45).

[26] Glej sodbo z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija (C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 48 in navedena sodna praksa).

[27] Glej sodbo z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija (C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 50 in navedena sodna praksa).

[28] Glej sodbi z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija (C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 53 in navedena sodna praksa), in z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija (C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 50 in navedena sodna praksa).

[29] Glej točki 50 in 51 izpodbijanega sklepa.

nepravilno prejetih zneskov za mesece od januarja do marca 2019 postali dokončni šele po izteku 30-dnevnega roka, v katerem je mogoče podati pripombe. Splošno sodišče je menilo, da je uveljavljanje te možnosti pritožnikov preprečilo, da bi načrti za določitev novih pokojninskih pravic postali dokončni, in da so zato dopisi, poslani pozneje kakor pripombe pritožnikov, končne odločitve Parlamenta.

42. Poleg tega je Splošno sodišče presodilo, da dopisi niso izključno potrditveni akti, ker sporna sporočila niso bila dokončna in ker glede tega ni pomembno, da v njih ni bil naveden rok za odgovor Parlamenta.

43. V okviru prvega pritožbenega razloga pritožniki ne izpodbijajo ugotovitev Splošnega sodišča glede vsebine spornih sporočil in okoliščin njihove izdaje. Menijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri presoji izpodbojnosti teh sporočil glede pristojnosti upravnega organa, od katerega izvirajo, z utemeljitvijo, da je bil učinek teh sporočil takojšnje znižanje zneska pokojnin.

44. Iz točk 5, 6 in 51 izpodbijanega sklepa je razvidno, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je sporna sporočila izdal Parlament, ki ima pristojnost odločanja, in da mora Parlament v skladu s sistemom določanja višine pokojnin evropskih poslancev opraviti revizijo zneskov izplačanih pokojnin. Po ugotovitvah Splošnega sodišča je bila v teh okoliščinah praksa Generalnega direktorata za finance te institucije taka, da je februarja 2019 pritožnike obvestil o prihodnji reviziji zneska pokojnin zaradi samodejne uporabe Sklepa št. 14/2018, čez dva meseca pa še o njegovem učinkovitem izvajanju in možnosti, da v roku 30 dneh po tem, ko so bila ta sporočila poslana, predložijo pripombe.

45. Zato je iz tega mogoče sklepati, da je Parlament nedvoumno uvedel ukrep s pravnimi učinki, ki vplivajo na interese pritožnikov in so zanje zavezujoči.

46. Da bi lahko štelo, da sporna sporočila ne pomenijo odločb, je Splošno sodišče upoštevalo obstoj možnosti predložitve pripomb po prejemu teh sporočil, in ugotovilo, da je bila ta možnost uveljavljena, da so bile pripombe pritožnikov preučene in da zneski, ki so bili neupravičeno izplačani od januarja 2019, niso bili izterjani.

47. Splošno sodišče pri tem ni upoštevalo naslednjih elementov, ki izhajajo iz njegovih ugotovitev:

– neodložitev zavezujočih učinkov spornih sporočil, ki vplivajo na interese pritožnikov, če so bile prejete pripombe, in

– gotovost, da Parlament načeloma ne more spremeniti svoje odločitve, ker mora biti ta vezana na Sklep št. 14/2018.

48. Torej v teh posebnih okoliščinah, ki se zelo razlikujejo od tistih, na katerih temelji sodna praksa, ki jo je Splošno sodišče navedlo v točki 50 izpodbijanega sklepa, spornih sporočil v nasprotju s tistimi, ki so bila poslana februarja 2019, ni mogoče šteti za zgolj informativne dopise, ki bi bili naslovljeni na pritožnike zato, da bi ti podali svoje stališče in ga čim bolj izčrpno pojasnili Parlamentu, preden ta sprejme odločitev, oziroma z drugimi besedami, za enega od potrebnih korakov pred omejitvijo njihovih pravic.

49. V teh okoliščinah bi bilo mogoče sporna sporočila preučiti v predhodnem ali pripravljalnem stališču samo, če bi Parlament pojasnil, da bo njegova odločitev o znižanju pokojnin na podlagi Sklepa št. 14/2018 imela konkretne učinke le, če zadevne stranke ne predložijo pripomb ali če poteče določen rok za predložitev takih pripomb, kar pa se v obravnavani zadevi ni zgodilo.

50. Glede tega je ugotovitev, da Parlament ni v celoti uveljavljal učinkov znižanja zneska pokojnin, ki velja od aprila 2019, ker ni izterjal zneskov, ki so bili neupravičeno izplačani med januarjem in marcem 2019, brezpredmetna. Ta ugotovitev namreč ne more spremeniti opredelitve spornih sporočil, ki izhaja iz samodejne revizije zneska zapadlih pokojnin in pokojnin, ki bodo zapadle, ker so vsebinski pogoji za povračilo neupravičeno prejetih zneskov prav tako povezani s Sklepom št. 14/2018.

51. Izpodbojnost spornih sporočil potrjuje ugotovitev iz točke 56 izpodbijanega sklepa, da v okviru tega postopka revizije pokojnin po izteku 30-dnevnega roka za predložitev pripomb, ki ga ima pokojninski upravičenec, ali v primeru njihove zavrnitve ni sprejeta nobena nadaljnja odločitev. Tako se, ker ni postopka preverjanja, ki bi vodil do odločbe s podrobno obrazložitvijo kot odgovor na pripombe pokojninskih upravičencev, zakonitost akta, katerega učinek je bila sprememba zneska pokojnine, ob koncu tega obdobja presoja na podlagi informacij, ki jih je Parlament imel na voljo v trenutku, ko je obvestil upravičence.

52. Prav tako Parlament v okoliščinah, kakršne so v tem sporu, ne more uspešno trditi, da bi morali pritožniki, ki so po prejemu spornih sporočil predložili pripombe, počakati, da jim ta institucija oporeka s potrditvijo znižanja njihovih pokojnin, da bi se ta odgovor na njihove pripombe lahko štel za dokončen in zato izpodbojen akt. Uspeh takega pristopa pritožnikov je bil namreč glede na načelo zmanjšanja zneska pokojnin v odvisnosti od Sklepa št. 14/2018 v skladu z informacijami, ki jih je ponovil Parlament, zelo malo verjeten, zaradi česar so bili izpostavljeni tveganju, da se bo njihov odgovor ob neobstoju novih informacij štel za potrditveni akt, zoper katerega ni mogoče vložiti pritožbe. [30]

53. Zgoraj navedeno analizo potrjuje sodna praksa glede opredelitve akta, ki posega v položaj, v sporih na področju javnih uslužbencev, kadar se izpodbijajo finančni učinki odločbe. Tako lahko mesečna plačilna lista kaže na obstoj odločbe. [31] Če se s to plačilno listo prvič uveljavi nov splošni akt o določitvi finančnih pravic, ta lista za naslovnika nujno pomeni sprejetje individualne upravne odločbe z zavezujočimi pravnimi učinki, ki lahko neposredno in takoj vplivajo na interese zadevnega uradnika. Naslednje plačilne liste so, nasprotno, omejene na poročanje o nadaljevanju učinkov te prvotne individualne upravne odločbe v daljšem obdobju in jih je mogoče opredeliti za potrditvene individualne upravne odločbe. [32]

54. Poleg tega bi lahko opozorili, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso, kadar kandidat na natečaju zahteva ponovni preizkus odločbe natečajne komisije, ta odločba, ki jo komisija sprejme po ponovnem preizkusu položaja kandidata, akt, ki posega v njegov položaj, saj odločba, sprejeta po ponovnem preizkusu, tako nadomesti prvotno odločbo komisije. [33]

[30] Glej točko 40 teh sklepnih predlogov.

[31] Glej sodbo z dne 15. junija 1976, Wack/Komisija (1/76, EU:C:1976:91, točka 5).

[32] Glej sodbi z dne 12. decembra 2019, Tàpias/Svet (T-527/16, EU:T:2019:856, točka 37), in z dne 5. decembra 2012, Lebedef in drugi/Komisija (F-110/11, EU:F:2012:174, točki 36 in 37 ter navedena sodna praksa).

[33] Glej sodbo z dne 5. septembra 2018, Villeneuve/Komisija (T-671/16, EU:T:2018:519, točka 24).

55. Nazadnje, ker je po mojem mnenju izpodbojnost spornih sporočil v smislu člena 263 PDEU v bistvu posledica zaporedja informacij, ki so bile podane pritožnikom, in izvajanja splošne odločbe pod pogoji, zaradi katerih je sodno varstvo pritožnikov negotovo, se zdi primerno Sodišče opozoriti na posledice sodbe z dne 28. junija 2018, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija. [34]

56. V nekaterih pogledih so okoliščine iz zadeve, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba, verjetno podobne tistim, na katerih temelji prvi pritožbeni razlog. Sodišče je namreč ugotovilo, da je pritožnica prejela elektronsko sporočilo, ki bi ga lahko štela za obvestilo, da je Evropska komisija zavrnila njen predlog, [35] in ni vedela, da je ta sprejela končno odločbo po datumu vložitve tožbe. V nasprotju s Splošnim sodiščem, ki je za ugotovitev nedopustnosti te tožbe štelo, da je vložena zoper elektronsko pošto, katere avtor ni bila Komisija, in da je izpodbijani akt le začasen, [36] je Sodišče iz ugotovitev Splošnega sodišča sklepalo, da bi moralo Splošno sodišče ob upoštevanju posebnih okoliščin zadeve in za zagotovitev učinkovitega sodnega varstva pritožnici priznati, da je predmet tožbe zoper Komisijo [37] razglasitev ničnosti končne odločbe.

57. Tako se Sodišče v navedeni sodbi ni izreklo o začasnosti izpodbijanega akta, ampak o tem, da pritožnica glede na izvedeni postopek ni mogla opredeliti izvedbenega sklepa Komisije, ki je bil končni akt, ob upoštevanju, da je sporno elektronsko sporočilo vsebovalo pouk o razpoložljivih pravnih sredstvih in da so bila ta uporabljena ob nepoznavanju izvedbenega sklepa. [38] V tem smislu je treba tej sodbi nameniti posebno pozornost, saj prikazuje postopkovne posledice, ki morajo biti ob negotovosti o naravi in obsegu aktov zaradi njihovega besedila in ozadja izpeljane glede na njihove pravne učinke. [39] Zato podredno Sodišču predlagam, naj uporabi podobno obrazložitev.

58. Iz vseh teh ugotovitev sklepam, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je tožbe za razglasitev ničnosti spornih sporočil, ki so jih vložili pritožniki, zavrglo kot očitno nedopustne, ker naj ta sporočila ne bi bila izpodbojni akti, ki so lahko predmet take tožbe na podlagi člena 263 PDEU.

59. Zato Sodišču predlagam, naj odloči, da je prvi pritožbeni razlog utemeljen, in zato izpodbijani sklep razglasi za ničen, ne da bi bilo treba preučiti drugi in tretji pritožbeni razlog, ki sta podredna.

60. Vendar bom dokončal analizo preostalih dveh pritožbenih razlogov za primer, da bi Sodišče odločilo, da prvi pritožbeni razlog zavrne.

[34] C-635/16 P, v nadaljevanju: sodba Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija, EU:C:2018:510.

[35] Sodišče je v točki 66 sodbe Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija navedlo, da „iz besedila elektronskega sporočila z dne 17. julija 2015, kot je navedeno v točki 21 te sodbe, izhaja, da je [Izvajalska agencija za inovacije in omrežja (INEA)] izrecno obvestila *[družbo Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV] o tem, da se njen ‚predlog zavrne'*. INEA je pojasnila tudi, da je *postopek* za sprejetje odločbe Komisije o izbiri projektov in dodelitvi nepovratnih sredstev *še vedno potekal*. Vendar pa je dodala, da bodo ‚*v malo verjetnem primeru, da pri sprejemanju te odločbe pride do sprememb, ki zadevajo vaš predlog, […] posebej obveščeni po elektronski pošti*'. [Ta družba] pa pozneje v zvezi s tem ni dobila nobene druge pošte od INEA ali od Komisije." Moj poudarek.

[36] Glej sodbo Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (točke 31, 34 in 65).

[37] Glej sodbo Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (točka 71).

[38] Glej sodbo Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (točke od 66 do 70).

[39] Glej v tem smislu sklepne predloge generalne pravobranilke J. Kokott v zadevi Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (C-635/16 P, EU:C:2018:28, točki 6 in 7). Generalna pravobranilka je pojasnila, da je pritožnica na Splošnem sodišču vložila še eno tožbo, s katero je zahtevala, da se izvedbeni sklep Komisije razglasi za ničen, Komisija pa je ugovarjala, da tožba ni bila vložena pravočasno.

B. Drugi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava pri razlagi člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča

1. Trditve strank

61. Pritožniki v utemeljitev tega drugega pritožbenega razloga v bistvu trdijo, da se vloge o prilagoditvi nanašajo na akte, s katerimi bi teoretično začasni akti, ki so bili prvotno izpodbijani, postali dokončni. Njihova razglasitev za nedopustne bi bila zato nelogična, bila bi v nasprotju z zahtevami po ekonomičnosti postopka in bi pomenila odrekanje sodnega varstva.

62. Pritožniki se sklicujejo na sodbi z dne 9. novembra 2017, HX/Svet,[40] in Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija, iz katerih izhaja, da je treba člen 86 Poslovnika Splošnega sodišča razlagati tako, da zagotavlja učinkovito sodno varstvo.

63. Poleg tega pritožniki menijo, da je Splošno sodišče v točkah 68 in 69 izpodbijanega sklepa napačno ugotovilo, da akti, navedeni v vlogah o prilagoditvi, niso dovolj jasno določeni.

64. Parlament trdi, da:

– ta pritožbeni razlog ni upošteven za E. Allione in L. Torbesija,[41] ki nista vložila vloge o prilagoditvi;

– končno sprejete odločbe ne bi nadomestile spornih sporočil in da odločitve, sprejete v sodbi Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija, ki temelji na opravičljivi zmoti pritožnice, ni mogoče prenesti na obravnavano zadevo;

– trditve glede točk 68 in 69 izpodbijanega sklepa zaradi jasnega razlikovanja Splošnega sodišča med končnimi odločbami Parlamenta in drugimi akti, navedenimi v vlogi o prilagoditvi, niso utemeljene ter da

– načelo učinkovitega sodnega varstva ne more voditi do neuporabe pogojev dopustnosti iz člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča.

[40] C-423/16 P, EU:C:2017:848.

[41] Moral bi biti E. Melandri, glej točko 18 in opombo 12 teh sklepnih predlogov.

2. Presoja

65. Sodišče je v sodbi z dne 20. septembra 2018, Španija/Komisija,[42] opozorilo, da:

– so v skladu s sodno prakso Sodišča predlogi strank načeloma nespremenljivi.[43] Člen 86 Poslovnika Splošnega sodišča o prilagoditvi tožbe kodificira predhodno sodno prakso glede izjem od tega načela nespremenljivosti;[44]

– ta člen 86 določa, da kadar se akt, katerega razglasitev ničnosti se predlaga, nadomesti ali spremeni z drugim aktom, ki ima enak predmet, lahko tožeča stranka pred koncem ustnega dela postopka ali pred odločitvijo Splošnega sodišča, da bo odločilo brez ustnega dela postopka, tožbo prilagodi, da bi upoštevala ta novi dejavnik, torej da bi spremenila predmet tožbe;

– je zato treba navedeni člen 86 kot izjemo od načela nespremenljivosti razlagati ozko in da

– prilagoditev tožbe od tožeče stranke zahteva, da nedvoumno ter dovolj jasno in natančno navede predmet spora ter svoje predloge, da Splošno sodišče ne odloča *ultra petita*. Zato mora prilagoditvena vloga v skladu s členom 86(4)(a) Poslovnika Splošnega sodišča med drugim vsebovati prilagojene predloge.[45]

66. S sodno prakso, ki so jo navedli Splošno sodišče in v utemeljitev pritožbe pritožniki, postopkovna vprašanja, podobna tistim, ki se postavljajo glede njihovih tožb, niso obravnavana.

67. Z odločbami o nedopustnosti, navedenimi v točki 66 izpodbijanega sklepa, je mogoče le opozoriti na načela, ki se uporabljajo, ne da bi bilo mogoče podati upoštevno ponazoritev v obravnavani zadevi. Splošno sodišče je v sklepu z dne 14. januarja 2015, SolarWorld in drugi/Komisija,[46] namreč razsodilo, da je tožba nedopustna zaradi neobstoja pravnega interesa, v sklepu z dne 21. novembra 2019, ZW/BEI,[47] pa zaradi prepozne vloge.

68. Kar zadeva sodno prakso, na katero se sklicujejo pritožniki, v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 9. novembra 2017, HX/Svet,[48] dejansko stanje ni primerljivo. Zastopnik HX je za obstoj akta o spremembi izpodbijanega akta v okviru tožbe izvedel na obravnavi in zaradi nenatančnosti različice Poslovnika Splošnega sodišča v jeziku postopka ni s pisnim dokumentom potrdil, da je pripravljen prilagoditi svoje ugotovitve, izražene na tej obravnavi. Sodišče je menilo, da mora Splošno sodišče tožečo stranko obvestiti o njeni napaki in ji dati možnost, da jo popravi.

42 C-114/17 P, EU:C:2018:753, točke od 52 do 54, 56 in 59 ter navedena sodna praksa.

43 Glej sklepne predloge generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi Španija/Komisija (C-114/17 P, EU:C:2018:309, točka 40), kjer je navedeno, da „[č]len 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča od tožeče stranke zahteva, da v svoji tožbi določi predmet spora. Načeloma stranki med postopkom ni dovoljeno spremeniti predmeta spora, utemeljenost tožbe pa je treba presojati izključno glede na predloge, ki so navedeni v tožbi.“ Generalna pravobranilka se v tem smislu sklicuje na sodbo z dne 11. novembra 2010, Komisija/Portugalska (C-543/08, EU:C:2010:669, točka 20 in navedena sodna praksa).

44 Glej v zvezi s tem pojasnila v sklepnih predlogih generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi Španija/Komisija (C-114/17 P, EU:C:2018:309, točka 42 in opomba 23). Opozoriti je treba tudi na to, da je cilj omiliti dejstvo, da lahko avtor izpodbijanega akta spremeni akt, ki se izpodbija pred Sodiščem, ali ga nadomesti z drugim, zato da bi ogrozil postopek.

45 V zvezi s to formalnostjo, uvedeno v Poslovnik Splošnega sodišča leta 2015, glej sklepne predloge generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi Španija/Komisija (C-114/17 P, EU:C:2018:309, točka 43 in opomba 24, kjer je navedeno, da je Splošno sodišče tožeči stranki dovolilo, da tožbo spremeni na obravnavi).

46 T-507/13, EU:T:2015:23.

47 T-727/18, neobjavljen, EU:T:2019:809.

48 C-423/16 P, EU:C:2017:848, točka 21.

69. V zadevi, v kateri je bila izdana druga navedena sodba, to je sodba Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija, Sodišče ni odločilo o pogojih za uporabo člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča. [49]

70. Glede na besedilo člena 86 in okoliščine, v katerih je bila dovoljena možnost prilagoditve tožbe pred Splošnim sodiščem, se mi ne zdi, da bi bilo njegovo področje uporabe mogoče razširiti na primere, v katerih bi tožeča stranka napačno ocenila pomen akta, katerega zakonitost izpodbija.

71. Namreč, čeprav se dobro zavedam tega, da je namen člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča izpolniti zahtevo po ekonomičnosti postopka, v skladu s katero je tožeča stranka oproščena vložitve nadaljnje tožbe pri Splošnem sodišču z ločenim postopkom, pa moji pridržki temeljijo na spremembi predmeta spora, ki je bila podana z vlogo o prilagoditvi, kot je poudarilo Sodišče v sodbi z dne 20. septembra 2018, Španija/Komisija. [50]

72. Zaradi te prilagoditve prvotne tožbe je treba posebno pozornost nameniti zagotavljanju kontradiktornosti postopka. [51] Formalni pogoji iz člena 86 so namenjeni doseganju tega cilja.

73. Čeprav je mogoče priznati, da se raven zahteve v zvezi s temi predpisi prilagodi tako, da se šteje, da lahko opredelitev izpodbijanega akta implicitno izhaja iz navedb v tožbi in iz vseh trditev v njej ter da se tožba, formalno usmerjena zoper akt, ki je del v celoto povezanih aktov, lahko šteje za tožbo, ki je, če je treba, usmerjena tudi zoper druge akte, [52] se mi zdi, da so pogoji za uporabo člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča strogo omejeni na primere, v katerih je bila spremenjena končna odločba.

74. Z drugimi besedami, ker določb tega člena 86 ni mogoče razlagati tako, da bi se z njimi omilile negotovosti o naravi in obsegu aktov, ki izhajajo iz njihovega besedila in konteksta, se mi zdi, da le razlaga pojma „izpodbojni akt" glede na take okoliščine zagotavlja učinkovito sodno varstvo in učinkovito izvajanje sodne oblasti. [53]

75. Zaradi vseh teh ugotovitev menim, da je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti z obrazložitvijo, da je Splošno sodišče s pravilno uporabo ustaljene sodne prakse Sodišča primarno razsodilo, da vloge o prilagoditvi, ki so jih pritožniki, razen E. Allione in L. Torbesija v zadevah T-396/19 in T-437/19, predložili na podlagi člena 86 Poslovnika Splošnega sodišča po ugovoru nedopustnosti Parlamenta, da bi dosegli razglasitev ničnosti vseh drugih predhodnih, pripravljalnih, poznejših ali z osnutki odločb povezanih aktov, sporočil ali obvestil, niso dopustne.

[49] Glej v tem smislu tudi sklepne predloge generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi Španija/Komisija (C-114/17 P, EU:C:2018:309, opomba 36).

[50] C-114/17 P, EU:C:2018:753. Glej točko 65 teh sklepnih predlogov.

[51] Glej sodbo z dne 9. novembra 2017, HX/Svet (C-423/16 P, EU:C:2017:848, točka 23).

[52] Glej sodbo z dne 8. julija 2020, Neda Industrial Group/Svet (T-490/18, neobjavljena, EU:T:2020:318, točka 53 in navedena sodna praksa).

[53] Glej točke od 55 do 57 teh sklepnih predlogov.

C. Tretji pritožbeni razlog: kršitev načela kontradiktornosti in napačna uporaba prava pri uporabi člena 126 Poslovnika Splošnega sodišča

1. Trditve strank

76. Pritožniki trdijo:

– da bi jim moralo Splošno sodišče omogočiti, da odgovorijo na ugovor nedopustnosti vloge o prilagoditvi, ki ga je podal Parlament, bodisi neposredno bodisi s še eno izmenjavo vlog, in

– da je iz odločitev Splošnega sodišča, da ugovor nedopustnosti združi z vsebinskim odločanjem, in zahtev za predložitev vlog, naslovljenih na Parlament, razvidno, da nedopustnost tožb ni bila očitna.

77. Parlament trdi:

– da ta pritožbeni razlog ni upošteven za E. Allione in L. Torbesija,[54] ki nista vložila vloge o prilagoditvi;

– da iz člena 86(6) Poslovnika Splošnega sodišča izhaja, da lahko Splošno sodišče po uradni dolžnosti preveri dopustnost vloge o prilagoditvi, ne da bi zbralo stališča tožečih strank, in

– da lahko Splošno sodišče kadar koli odloči o nedopustnosti tožbe na podlagi člena 126 tega poslovnika in da predhodno sprejete postopkovne odločbe nimajo učinka.

78. Pritožniki v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča o upoštevnosti člena 86(6) Poslovnika Splošnega sodišča v zvezi s kršitvijo načela kontradiktornosti trdijo, da ta določba, ki Splošnemu sodišču pridržuje možnost, da presodi o pogojih za dopustnost vloge o prilagoditvi, ne izključuje uporabe člena 130(4) tega poslovnika po analogiji za pridobitev stališč tožeče stranke glede trditev, ki jih je navedla tožena stranka v podporo ugovoru nedopustnosti. Parlament je poudaril, da je Splošno sodišče spoštovalo načelo kontradiktornosti s tem, da mu je določilo rok za odgovor na vloge o prilagoditvi in se izreklo o njihovi dopustnosti ob upoštevanju svoje sodne prakse, ne da bi se oprlo na trditve iz njegovega odgovora na tožbo, navedene v točki 65 izpodbijanega sklepa.

2. Presoja

79. Člen 86(6) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da „[b]rez poseganja v poznejšo odločbo Splošnega sodišča glede dopustnosti vloge o prilagoditvi tožbe predsednik toženi stranki določi rok, v katerem lahko na to vlogo odgovori“.

80. Člen 130(4) tega poslovnika glede izjem, ki se obravnavajo s sklepom, določa, da takoj po tem, ko tožena stranka vloži predlog z ločeno vlogo, da bi Splošno sodišče odločilo o ugovoru nedopustnosti brez odločanja o zadevi po vsebini, predsednik določi rok, v katerem lahko tožeča stranka pisno predstavi svoje razloge in predloge.

[54] Moral bi biti E. Melandri, glej točko 18 in opombo 12 teh sklepnih predlogov.

81. V obravnavani zadevi se je Parlament v svojih stališčih, navedenih v točki 20 izpodbijanega sklepa, skliceval na nedopustnost vlog o prilagoditvi na podlagi člena 86(6) navedenega poslovnika. Iz točke 21 tega sklepa je mogoče sklepati, da so bila ta stališča pritožnikom sporočena po tem, ko so predložili stališča glede ugovora nedopustnosti, ki ga je Parlament vložil zoper tožbe, kar potrjujejo navedbe v opombi 3 odgovora pritožnikov na vprašanje Sodišča.

82. Na prvem mestu, treba je spomniti, da se v skladu s členom 83 Poslovnika Splošnega sodišča tožba in odgovor na tožbo lahko dopolnita z repliko tožeče stranke in dupliko tožene stranke, razen če Splošno sodišče odloči, da druga izmenjava vlog ni potrebna, ker je vsebina spisa v zadevi dovolj popolna. Odločitev Splošnega sodišča, ali bo tožeči stranki dovolilo vložiti repliko na podlagi te določbe, spada v okvir diskrecijske pravice Splošnega sodišča. [55]

83. Na drugem mestu, poudariti je treba, da je Splošno sodišče odločitev, da so vloge o prilagoditvi očitno nedopustne, sprejelo na podlagi člena 126 svojega poslovnika.

84. Ta določba Splošnemu sodišču omogoča, da po uradni dolžnosti ali na podlagi stališč, ki so mu bila predložena v odgovor na tožbo, preizkusi dopustnost tožbe in kadar koli med postopkom odloči o njeni očitni nedopustnosti, ne da bi svojo presojo predložilo v razpravo strankam.

85. Zato mora pritožnik, če meni, da Splošno sodišče te določbe ni uporabilo pravilno, izpodbijati, kako je prvostopenjsko sodišče presojalo pogoje, od katerih je odvisna uporaba te določbe. [56] Upoštevni so samo pritožbeni razlogi zoper obrazložitev nedopustnosti, ki jih je sprejelo Splošno sodišče.

86. V obravnavani zadevi odločitev Splošnega sodišča temelji na ustaljeni sodni praksi, ki jo je navedlo v točki 66 izpodbijanega sklepa. Ta obrazložitev je izpodbijana z drugim pritožbenim razlogom.

87. V teh okoliščinah Sodišču predlagam, naj tretji pritožbeni razlog zavrne kot neutemeljen.

D. Tožba na prvi stopnji

88. Če se Sodišče odloči, da bo izpodbijani sklep razglasilo za ničen, se je treba vprašati, kakšne možnosti ima, da odloči o zadevi.

89. V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče v primeru razveljavitve odločbe Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

90. V obravnavani zadevi Sodišče v tej fazi postopka ne more odločiti o utemeljenosti tožbe, ki so jo pritožniki vložili pri Splošnem sodišču, ker se je to izreklo samo glede ugovora nedopustnosti, ki ga je vložil Parlament.

[55] Glej sklep z dne 15. januarja 2020, BS/Parlament (C-642/19 P, neobjavljen, EU:C:2020:32, točka 5 (stališče generalnega pravobranilca P. Pikamäeja, točka 7 in navedena sodna praksa)).

[56] Glej sklep z dne 15. januarja 2020, BS/Parlament (C-642/19 P, neobjavljen, EU:C:2020:32, točka 5 (stališče generalnega pravobranilca P. Pikamäeja, točka 10 in navedena sodna praksa)).

91. Vendar ima Sodišče dokaze, potrebne za dokončno odločitev o tem ugovoru nedopustnosti.[57]

92. Zato Sodišču predlagam, naj odloči, da je treba navedeni ugovor nedopustnosti, ki temelji na tem, da naj sporna sporočila ne bi mogla biti predmet ničnostne tožbe, zavrniti.

93. Zato je treba zadevo vrniti Splošnemu sodišču v ponovno odločanje, da bo preučilo tožbe pritožnikov za razglasitev ničnosti spornih sporočil.

VII. Stroški

94. Vrnitev zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču upravičuje, da se odločitev o stroških v zvezi s pritožbenim postopkom pred Sodiščem pridrži.

VIII. Predlog

95. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj:

– sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 3. julija 2020, Tognoli in drugi/Parlament (T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, od T-458/19 do T-462/19, T-464/19, T-469/19 in T-477/19, neobjavljen, EU:T:2020:302), razveljavi;

– ugovor nedopustnosti, ki ga je Evropski parlament navedel pred Splošnim sodiščem, zavrne;

– zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o predlogih Carla Tognolija in drugih pritožnikov za razglasitev ničnosti sporočil z dne 11. aprila 2019, ki jih je sprejel vodja oddelka za plače in socialne pravice poslancev Generalnega direktorata (GD) Evropskega parlamenta za finance in ki se nanašajo na prilagoditev zneska pokojnin, ki jih prejemajo pritožniki, zaradi začetka veljavnosti Sklepa št. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija) 1. januarja 2019, in

– odločitev o stroških pridrži.

[57] Glej sodbi z dne 9. julija 2009, 3F/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 98), in z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija (C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 78). Glej tudi sodbo z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 128).